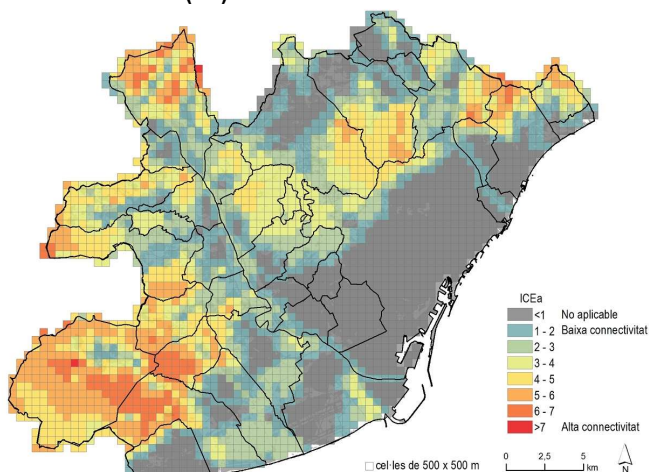

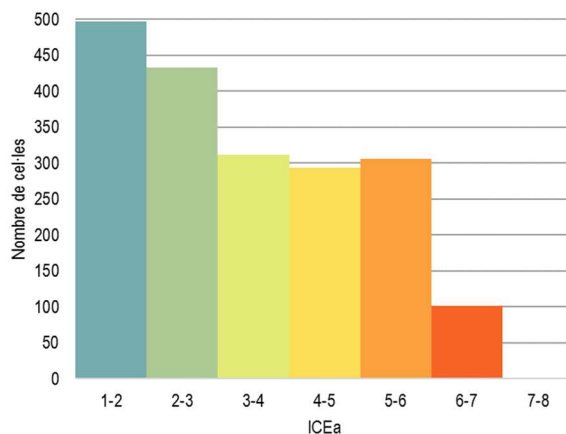
Resultats de l'escenari actual

C3. Connectivitat ecològica

Escenari actual (E0)

Distribució de les cel·les

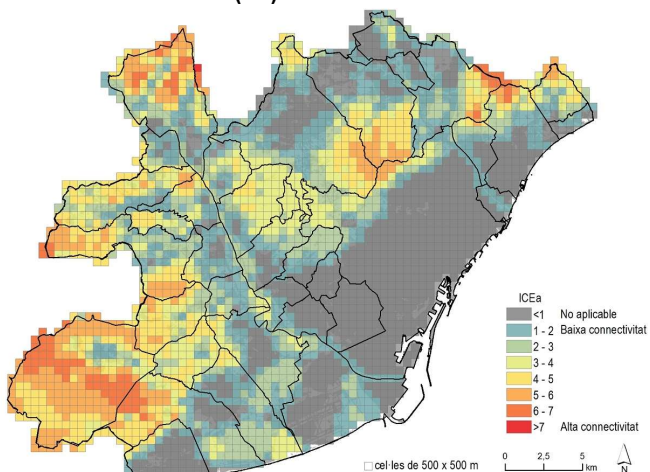

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

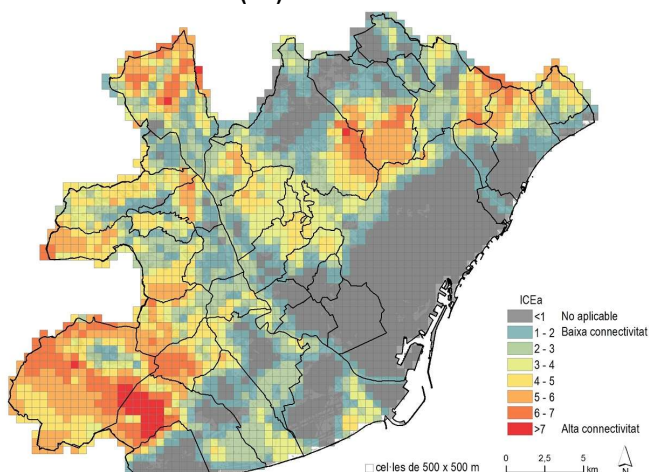
Resultats dels escenaris de planejament

C3. Connectivitat ecològica

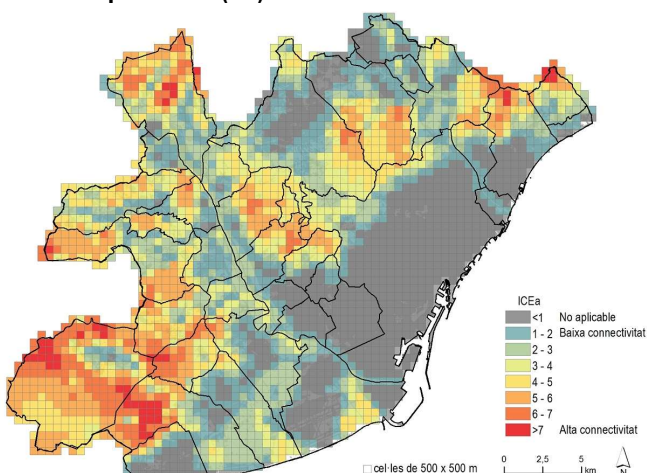
Escenari tendencial (E1)

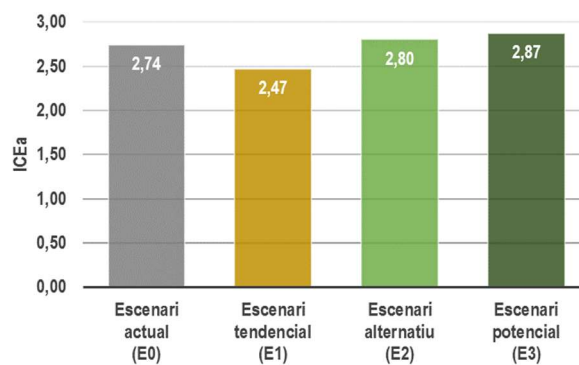
Escenari alternatiu (E2)

Escenari potencial (E3)

Valor mitjà de connectivitat ecològica pels escenaris avaluats

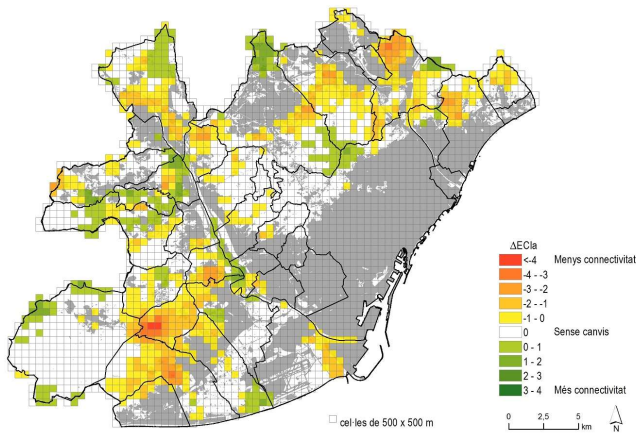

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

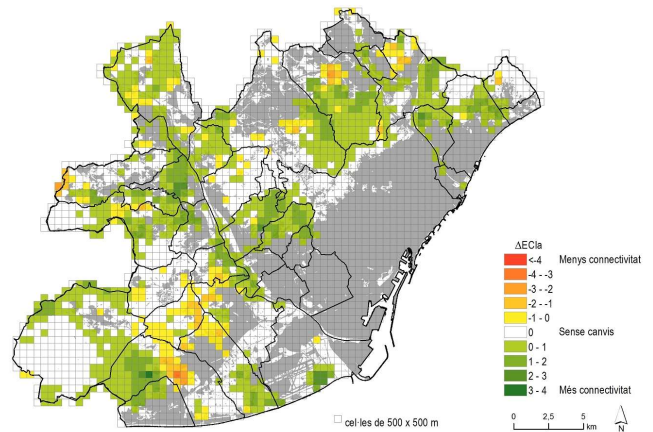
Resultats de les diferències entre escenaris

C3. Connectivitat ecològica

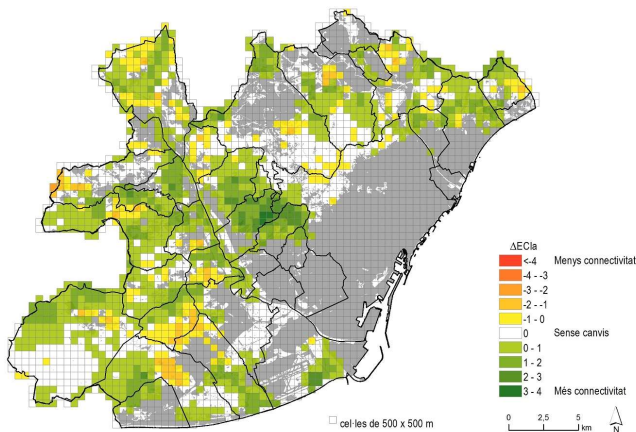
Diferència E1 - E0

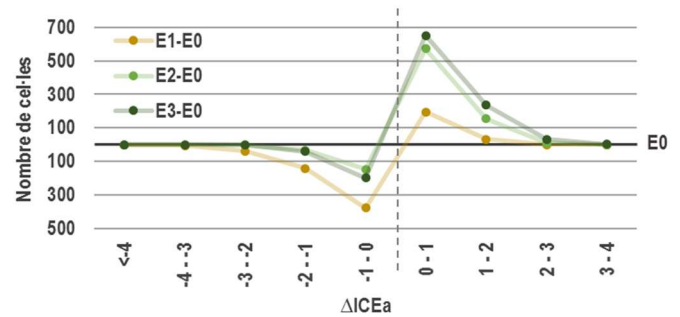
Diferència E2 - E0

Diferència E3 - E0

Distribució dels valors de connectivitat ecològica en superfície (ha) respecte l'escenari E0

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

Discussió

L'índex de connectivitat ecològica a l'àrea metropolitana mostra en la seva mitjana un valor de connectivitat relativament baix en l'actualitat (2,74) però visualitza determinades àrees molt rellevants per a aquest atribut funcional del paisatge, com són el cas de l'àrea proximal al Massís del Garraf i la de la Serralada de Marina, així com al nord de Castellbisbal. Per contra, si bé la Serralada de Collserola presenta valors elevats, aquests no ho són tant com la resta d'espais protegits.

En l'escenari tendencial E1 s'observa com aquestes àrees de major connectivitat es veuen afectades, fet que disminueix el valor conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona en un 10%. En canvi, l'augment de la superfície agrícola i la renúncia a determinades infraestructures de l'escenari alternatiu E2 i potencial E3 suposaria millores a tots els espais oberts que més que compensarien les noves actuacions d'espai construït, arribant al cas de l'escenari potencial a fer un augment del 5% de l'índex de connectivitat ecològica.

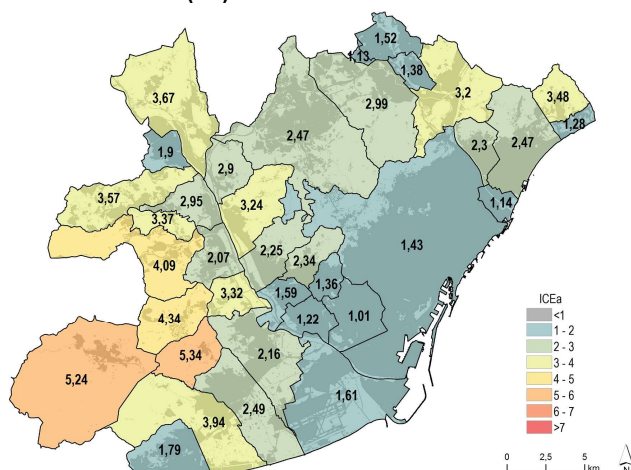
Si mirem les diferències, aquestes són molt acusades en la frontera entre els vessants proximals al Massís del Garraf i el Delta del Llobregat, però també s'observa una franja de menor impacte però molt extensa que uniria Castellbisbal i Tiana, a on les diferències relatives sobre l'índex de connectivitat ecològica arriben en alguns punts a valors de -4. Per altra banda, els territoris més beneficiats per l'escenari alternatiu E2 és la Serralada de Collserola, tant al nord-est com al sud-oest, així com es veuen canvis distribuïts per tota l'àrea metropolitana. Finalment l'escenari potencial E3 mostra com més enllà de les millores ja observades a l'escenari E2, hi ha una potencial millora molt important de la connectivitat a molts dels municipis de l'eix esquerre del Llobregat, amb especial incidència prop del Massís del Garraf i a la Serra de l'Ordal.

A escala municipal destaca que en l'actualitat 13 municipis prenen valors per sota de 2. Per contra, tant sols Sant Climent de Llobregat, Begues, Torrelles de Llobregat i Cervelló, tenen valors superiors a 4. Entre aquests, la caiguda més important observada en l'escenari E1 és precisament a Sant Climent, però també és particularment rellevant a Santa Coloma de Cervelló, Montcada i Reixac, Pallejà i Badalona. En l'escenari alternatiu E2, la millora és generalitzada a excepció de gran part dels municipis de l'eix esquerre del Llobregat, així com de Tiana i Montgat. En canvi, en l'escenari E3, molts d'aquests valors es reverteixen i torna a aparèixer un lleuger empitjorament de les condicions a Montcada i Reixac i Santa Coloma de Gramenet.

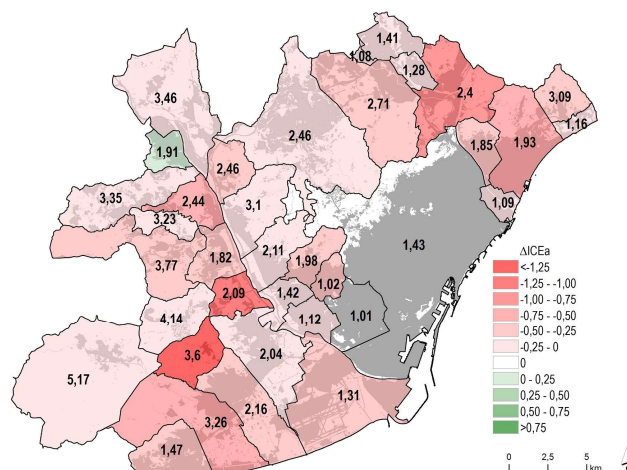
Resultats per municipis

C3. Connectivitat ecològica

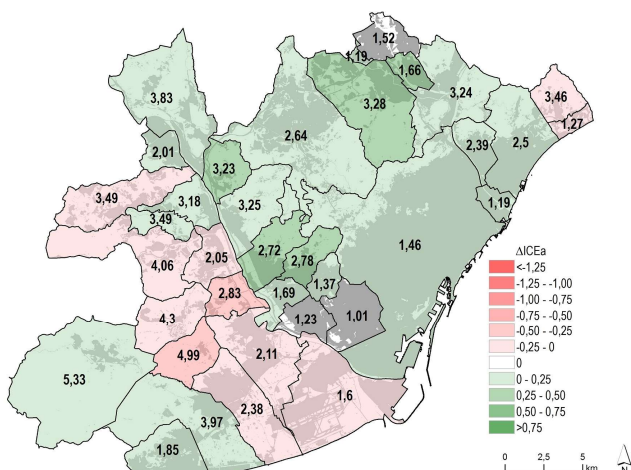
Escenari actual (E0)

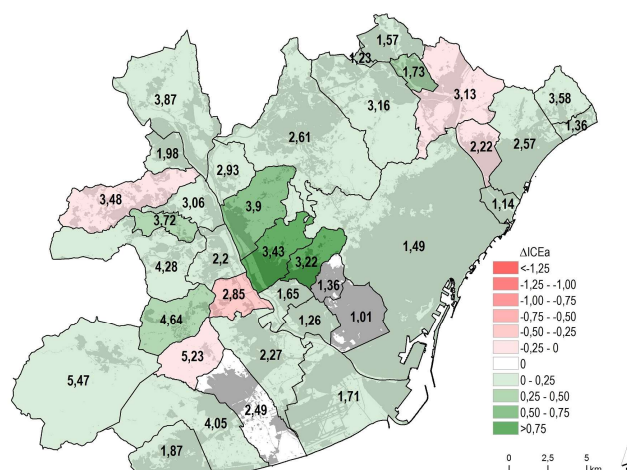
Diferència E1 - E0

Diferència E2 - E0

Diferència E3 - E0

Les etiquetes mostren el valor mig d'ICEa als municipis per als escenaris 0 al 3.

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona.

Conclusions

L'indicador de connectivitat ecològica és un atribut essencial de la funcionalitat ecològica del paisatge. A l'àrea metropolitana de Barcelona destaca la poca connectivitat entre àrees ecològiques funcionals. La Serralada de Collserola gairebé queda aïllada de la resta del territori, alhora que els corredors ecològics associats als cursos fluvials estan molt debilitats per l'efecte de les infraestructures i l'àrea urbanitzada. Un planejament sostenible hauria de corregir aquesta situació.

És particularment important observar que el planejament actual, segons l'escenari tendencial E1, suposaria un empitjorament d'aquelles àrees que ara mateix gaudeixen dels nivells més elevats de connectivitat. En canvi, un nou planejament alternatiu E2, i un encara millor planejament potencial E3 podrien compensar i inclús millorar les condicions de connectivitat ecològica actuals, amb un increment de connectivitat dels espais que ja tenen valors força elevats en l'actualitat i una important millora de la connectivitat ecològica de la Serralada de Collserola amb la resta de matriu territorial.

El model de connectivitat ecològica emprat en aquest estudi s'ha utilitzat en diverses àrees metropolitanes a nivell internacional demostrant la seva utilitat pràctica en l'avaluació d'escenaris de planejament urbanístic i territorial, identificant àrees estratègiques i crítiques per la connectivitat que cal tenir en compte per atenuar el seu impacte i/o proposar mesures de restauració.